

N:o 111.

Af Herr Johannes Larsson: Om anslag till aflöning åt två agrikulturkemister.

Då det är en allmänt erkänd sanning att vårt jordbruk är landets modernäring, äfvensom att staten med hänsyn dertill vidtagit kraftiga åtgärder för dess höjande och utveckling, torde likväl den jordbrukande befolkningen ega billiga anspråk på statens understöd i sådana anordningar, som afse jordbrukets befrämjande i allmänhet.

Ehuru de artificiella gödningsämnena äro någorlunda allmänt använda och erkända som kraftiga och verksamma medel för vårt jordbruks framåtgående, har man dock rönt, sedan desamma blifvit en allmännare handelsvara, att icke sällan finnas de reqvirerade gödningsämnena understiga den procenthalt, som är begärd och efter hvilken betalning är erlagd. Sanningen härutaf bekräftas till en del af det faktum, att gödningsämnen, reqvirerade från olika försäljare, begagnade på lika beskaffad och lika väl arbetad jord och under samma väderleksförhållanden, lemnat högst olika resultat.

Denna omständighet har framkallat misstroende för de artificiella gödningsämnena och följaktligen ett mindre användande af desamma, åtminstone bland de mindre jordbrukarne, hvilka onekligen hafva största behovet af att använda bigödning för upphjelpandet af sitt jordbruk men icke råd att gång efter annan göra uppköp af gödningsämnen, hvars resultat mera ingår i köpmanna- än jordbruksintresset.

För så väl befrämjande af en ärlig köpenskap som befordrande af ett allmännare användande och förtroende till de artificiella gödningsämnena hafva många i likhet med mig ansett, att ett sådant syftemål endast kan vinnas derigenom att staten aflönar ett erforderligt antal kontrollörer, till hvilka den jordbrukande allmänheten må vända sig och kostnadsfritt få undersökt, huruvida de inköpta artificiella gödningsämnena innehålla betingad procenthalt eller ej.

Häremot torde man invända, att denna omsorg mera tillhör hushållnings-sällskapen än Riksdagen; men det torde icke kunna förnekas, att en åtgärd, som afser jordbrukets lyftande och förkofran i allmänhet, är en statsangelägenhet och således bör af staten vidtagas.

Jag affattar min framställning helt kort under förhoppning, att uti allmänna erfarenheten ligger större och mera talande skäl för min motion än jag förmår framlägga och vågar vördsamt hemställa,

att Riksdagen beviljar ett anslag af tre tusen kronor som aflöning för 2:ne agrikulturkemister, till hvilka den jordbrukande allmänheten må vända sig och kostnadsfritt få undersökt, huruvida inköpta artificiella gödningsämnen ega betingad procenthalt eller ej.

Anslaget ställes under Kongl. Maj:ts förfogande.

Stockholm den 28 Januari 1876.

Joh. Larsson.
